

آزمایشگاه صنایع لبنی

مدرس: آزاده صیادی

نمونه برداری از شیر

نمونه ای که برای آزمایش انتخاب می گردد باید دربرگیرنده تمام مشخصات شیرهای مورد آزمایش باشد. به علت اختلاف بین وزن مخصوص سرم و چربی شیر خام، ذرات چربی دائماً به طرف سطح صعود کرده و در آنجا جمع می شوند. این عمل در شیرهای هموژنیزه - پاستوریزه به ندرت دیده می شود به طوری که اگر نمونه ای از شیر کاملاً هموژنیزه را در یک استوانه مدرج به مدت ۲۴ ساعت در ۴/۴ درجه سانتی گراد نگه دارند، صعود ذرات چربی به سطح را نباید مشاهده کرد.

به هر حال برای نمونه برداری از شیر خصوصاً برای تعیین میزان چربی شیر که تعیین کننده قیمت، مزه و طعم آن می باشد باید شیر را از یک پیمانانه به پیمانانه دیگر منتقل کرده تا نمونه شیر کاملاً مخلوط و همگن گردد. در مورد نمونه های حجیم باید از بهم زن های مخصوص استفاده گردد و در تانک های بزرگ باید از قسمت های مختلف نمونه برداری شود. نمونه های شیر در ظروف شیشه ای و حتی الامکان استریل جمع آوری شده و در ۴/۴ درجه سانتی گراد نگه داری می گردند بدون اینکه منجمد گردند.

تعیین میزان ترشی شیر

معمولا شیر تازه دارای واکنش اسیدی ضعیف بوده به طوریکه pH (منفی لگاریتم غلظت یون هیدروژن) آن بین ۶/۶ تا ۶/۸ می باشد. ترشی شیر و یا محصولات لبنی را با تعیین pH به وسیله پی اچ مترو یا تعیین میزان درصد و یا درجه اسیدهای آزاد و یا باند شده شیر اندازه می گیرند.

تعیین اسیدیته یا میزان کل اسیدهای آزاد و باند شده :

۱- روش سوکسله - هنکل، Soxhlet - Henkel (S.H.) : درجه اسیدیته S.H. عبارت است از مقدار میلی لیتر محلول سود ۰/۲۵ نرمال که ۱۰۰ میلی لیتر شیر را با استفاده از معرف فنل فتالین خنثی نماید.

۲- روش تورنر Thorner : درجه اسیدیته تورنر عبارت است از مقدار میلی لیتر محلول سود ۰/۱ نرمال که ۱۰۰ میلی لیتر شیر را با استفاده از معرف فنل فتالین خنثی نماید.

۳- روش دورنیک Dornic : درجه اسیدیته دورنیک عبارت است از مقدار میلی لیتر محلول سود $\frac{1}{4}$ نرمال که ۱۰۰ میلی لیتر شیر را با استفاده از معرف فنل فتالین خنثی نماید. با تقسیم درجه دورنیک به ۱۰۰ می توان درصد اسید لاکتیک را در شیر محاسبه نمود.

برای تعیین اسیدیته دقیقا ۱۰ میلی لیتر شیر را در یک ارلن مایر ریخته، معادل آن آب مقطر بدون گاز کربنیک اضافه نمایید و ۵ قطره معرف فنل فتالین الکلی ۰.۵٪ به آن اضافه کنید و با یک بورت قطره قطره محلول سود مورد نظر را اضافه کرده تا اولین قطره که رنگ صورتی کم رنگ پدیدار شود. سپس میلی لیتر سود مصرفی را در ۱۰ ضرب کنید تا درجه های اسیدیته بالا بدست آید.

از طرفی برای محاسبه درصد اسیدیته بر حسب اسید لاکتیک ۱۸ گرم شیر معادل ۱۷/۶ میلی لیتر را با پیپت مخصوص در یک ارلن ریخته و معادل آن آب بدون گاز کربنیک بیفزایید و پس از افزودن ۸ قطره معرف فنل فتالین با سود ۰/۱ نرمال تیترا کنید و مطابق فرمول زیر درصد اسیدیته را حساب کنید.

$$\text{اسیدیته بر حسب اسید لاکتیک} = \frac{100 * 90 * \text{نرمالیته} * (\text{ml}) \text{سود مصرفی}}{1000 * (\text{gr}) \text{وزن نمونه}}$$

عدد اسیدیته می‌تواند تازگی یا کهنگی شیر، کیفیت جابه جایی و نگهداری و همچنین میزان باکتری‌های موجود در آن را به طور تقریبی نشان دهد. اسیدیته شیر تازه معادل ۱۳ تا ۱۸ درجه دورنیک و یا ۰/۱۳ تا ۰/۱۸ درصد اسید لاکتیک می‌باشد. شیر تازه حاوی اسید لاکتیک نبوده و این اسیدیته در اثر وجود سیترات‌ها، فسفات‌ها، اسید سیتریک و پروتئین‌های شیر می‌باشد. در اثر تخمیر میکروبی قند موجود در شیر (لاکتوز) تبدیل به اسیدلاکتیک شده و اسیدیته شیر را افزایش می‌دهد.

تعیین پی‌اچ شیر :

تعیین pH شیر، یکی دیگر از راه‌های اندازه‌گیری اسیدیته شیر است. pH شیر تازه بین ۶/۶ تا ۶/۸ است و با بالا رفتن اسیدیته شیر، pH آن کاهش می‌یابد. برای تعیین pH شیر می‌توان از کاغذهای مخصوص pH و یا pHسنج‌های الکتریکی دارای الکتروود مناسب استفاده کرد.

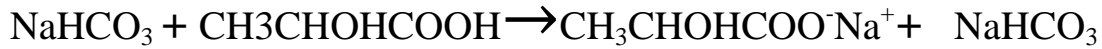
آزمایش جوش :

یکی دیگر از آزمایش‌های کنترل کیفیت شیر، آزمایش جوش است. شیرهای ترش شده در اثر حرارت لخته می‌شوند. ۵ میلی لیتر از شیر مورد آزمایش را در یک لوله آزمایش ریخته و در حمام آب جوش به مدت ۵ دقیقه، حرارت دهید. اگر کیفیت شیر پایین باشد، منعقد می‌شود. در غیر این صورت، شکل ظاهری آن تغییر نمی‌کند.

مواد خنثی کننده مانند آب آهک، هیدروکسید سدیم، کربنات سدیم یا بی‌کربنات سدیم (جوش شیرین) که به‌طور کلی ممنوع است به شیر افزوده شود. شیرآلوده‌ها فاسد در اثر حرارت تلخته شده و تبدیل به دو فاز مایع و دلمه می‌گردد که این عمل به علت بالا رفتن مقدار اسیدهای آلی سنتز شده توسط میکرووب‌های آلوده کننده شیر می‌باشد. برای پوشاندن عیب و فساد شیر، مقداری جوش شیرین به شیر فاسد می‌افزایند که موجب خنثی شدن اسیدهای حاصل از میکرووب‌ها شده و به این ترتیب شیر در اثر حرارت لخته نمی‌شود و فساد آن مخفی می‌ماند.

*تست جوش برای تشخیص وجود جوش شیرین : افزون جوش شیرین به شیر باعث می‌شود اسید لاکتیک با آن ترکیب شده، نمک و اسید کربنیک ایجاد شود که ترشیدگی شیر را می‌پوشاند. اما در اثر جوشاندن شیر قلبی

اسید کربنیک به $H_2O + CO_2$ تجزیه شده و CO_2 خارج می‌شود. در نتیجه اسیدیتته بعد از جوش افت می‌کند. بنابراین اگر اختلاف اسیدیتته قبل و بعد از جوش بیش از یکدرجه دورنیک باشد شیر تقلبی محسوب می‌شود.

اسید کربنیک + لاکتات سدیم \rightarrow اسید لاکتیک + جوش شیرین

آزمایش الکل :

معمولاً، افزودن الکل به شیر ترش شده، موجب انعقاد آن می‌شود. از این خاصیت می‌توان برای تعیین کیفیت شیر استفاده کرد. البته عواملی مانند بیماری ورم پستان گاو، وجود رنین و کلستروم نیز باعث انعقاد شیر می‌شوند.

۱- الکل ۷۵٪ و شیر مورد آزمایش را با حجم‌های مساوی در یک لوله آزمایش بریزید.

۲- لوله آزمایش را به خوبی تکان دهید، اگر شیر لخته شد، جواب آزمایش مثبت است.

اندازه گیری دانسیته و یا وزن مخصوص شیر

وزن مخصوص شیر به طور طبیعی ۱/۰۲۷ تا ۱/۰۳۵ است. وزن مخصوص شیر به علت حل شدن مواد جامد در آن از آب بیشتر است. چنانچه به شیر آب اضافه شود وزن مخصوص آن کاهش می یابد و اگر چربی شیر جدا شود وزن مخصوص آن افزایش می یابد. اندازه گیری دانسیته شیر به منظور کشف تقلباتی نظیر افزودن آب و یا حذف چربی صورت می گیرد. البته چنانچه تقلب مضاعف صورت پذیرد (یعنی افزودن آب و حذف چربی) دانسیته معیار مناسبی جهت تشخیص این نوع تقلب نبوده و در این موارد از ثابت ترین ویژگی فیزیکی شیر یعنی نقطه انجماد استفاده می شود. اندازه گیری نقطه انجماد شیر توسط دستگاهی به نام کرایوسکوپ (Cryoscope) انجام می گیرد. با افزودن آب به شیر نقطه انجماد آن افزایش خواهد یافت و به نقطه انجماد آب یعنی صفر درجه سانتی گراد نزدیک تر خواهد شد. نقطه انجماد شیر از $-۰/۵۳$ تا $-۰/۵۷$ متغیر بوده و عواملی مانند مواد جامد محلول در شیر مانند لاکتوز، نمک ها و گاز کربنیک محلول باعث کمتر شدن نقطه انجماد از صفر شده است.

دانسیته شیر معادل وزن یک لیتر شیر بر حسب کیلوگرم در دمای ۱۵ درجه سانتی گراد می باشد. با استفاده از هیدرومترهای خاصی به نام لاکتومتر می توان دانسیته شیر را اندازه گیری نمود و با اندازه گیری وزن مخصوص شیر می توان ماده جامد و همچنین ماده جامد غیر چرب آن را محاسبه نمود.

با توجه به اینکه وزن مخصوص شیر بستگی به حالت فیزیکی چربی آن دارد بنابراین بهتر است ابتدا شیر را تا ۴۰ درجه سانتی گراد گرم کرده و سپس تا ۱۵ درجه سانتی گراد خنک کرده و بلافاصله وزن مخصوص آن اندازه گیری شود.

لاکتومترها طوری درجه بندی شده اند که وزن مخصوص شیر به کمک تعیین نسبت وزنی آب و شیر در واحد حجم و درجه حرارت معین اندازه گیری می شود. اساس کار بر جابجایی مقدار مایع هم وزن یک جسم شناور و رابطه وزن مخصوص یک محلول با کل ماده خشک موجود در آن محلول قرار دارد. کل ماده خشک شیر را چربی و مواد جامد غیر چرب از قبیل پروتئین ها، لاکتوز، املاح و ... تشکیل می دهد. وزن مخصوص چربی شیر حدود $۰/۹۳$ و وزن مخصوص ماده جامد غیر چرب در شیر $\frac{gr}{cm^3}$ ۱/۵ می باشد. بنابراین وزن مخصوص یک نمونه به رابطه بین چربی و ماده خشک غیر چرب شیر بستگی دارد. متداول ترین نوع لاکتومتر با درجه بندی دقیق لاکتومتر کوئن (Quevenne) که با درجه بندی ۱۵ تا ۴۰ و دقت ۰/۱ اعشار می باشد و که مطابق با وزن

مخصوص ۱/۰۱۵ تا ۱/۰۴۰ درجه بندی شده. همچنین ترمومتری در بالای گردن آن تعبیه شده تا بتوان در جداول مخصوص، وزن مخصوص را در درجه حرارت‌های مختلف تصحیح نمود زیرا این گونه لاکتومتر مخصوص اندازه گیری وزن مخصوص در ۱۵ درجه سانتی‌گراد می‌باشد.

پس از تهیه و آماده کردن شیر، آن را به آرامی در یک استوانه مدرج بزرگ تا حدی که لاکتومتر در آن جا بگیرد بریزید. لاکتومتر را در شیر غوطه‌ور نمایید و پس از ثابت شدن، عدد روی گردن باریک لاکتومتر که در تماس با سطح شیر می‌باشد را یادداشت کرده و وزن مخصوص را محاسبه کنید. فاصله زمانی بین وارد کردن لاکتومتر در شیر و خواندن آن باید بیش از ۳۰ ثانیه و کمتر از ۲ دقیقه باشد.

تذکر : اگر در زمان اندازه گیری، درجه حرارت نمونه مطابق با درجه حرارت استاندارد لاکتومتر نباشد، باید درجه لاکتومتر را برای این دما از جداول مخصوص تصحیح کرد. در درجه بندی کوئن به ازای هر درجه سانتی‌گراد بیشتر یا کمتر از ۱۵ درجه سانتی‌گراد، به ترتیب ۰/۲ درجه اضافه یا کسر می‌گردد.

برای محاسبات از فرمول‌های زیر استفاده کنید.

$$\text{وزن مخصوص} = 1 + \frac{\text{عدد لاکتومتر}}{1000}$$

$$\text{کل ماده خشک} = \frac{\text{عدد لاکتومتر}}{4} + (\text{درصد چربی}) \times 1/2$$

$$\text{ماده خشک غیر چرب} = \frac{\text{عدد لاکتومتر}}{4} + (\text{درصد چربی}) \times 0/2$$

آزمایش احیاء متیلن بلو

آزمایش احیاء متیلن بلو به طور تقریبی تعداد باکتری‌های موجود در شیر را تعیین می‌کند و به عنوان یک روش سریع برای ارزیابی کیفیت شیر از نظر کهنگی در اکثر کارخانجات شیر به کار می‌رود. اساس آزمایش مبنی بر این است که رشد و فعالیت باکتری‌ها در یک محیط موجب کاهش اکسیژن و پایین آمدن پتانسیل اکسیداسیون و احیا (Redox) می‌شود. معرف متیلن بلو در یک محیط اکسیداسیون دارای رنگ آبی است اما پس از مصرف اکسیژن محیط توسط باکتری‌های موجود در شیر رنگ خود را از دست داده و بی‌رنگ می‌شود. زمان احیاء متیلن بلو (زمان تغییر رنگ متیلن بلو) با تعداد باکتری‌های موجود در شیر نسبت عکس دارد. این روش دارای مزایای زیر می‌باشد :

★ تقریباً سریع است و نتایج را ظرف ۱ تا ۳ ساعت به دست می‌دهد.

★ به حداقل وسیله، جا و بودجه نیازمند است.

★ تعداد زیادی نمونه را می‌توان در مدت کوتاهی آزمایش نمود.

در عوض دارای معایبی نیز می‌باشد از جمله اینکه فقط تعداد باکتری‌ها را نشان می‌دهد و از روی آن نمی‌توان به انواع احتمالی آن‌ها و پاتوژن و غیر پاتوژن بودن آن‌ها پی‌برد. همچنین نتایج تا حدی تابع دما، نور، انواع مختلف باکتری‌ها و مواد طبیعی احیاء کننده موجود در ماده غذایی می‌باشد.

روش آزمایش : ابتدا ۱۰ میلی‌لیتر از شیر خام مورد آزمایش و یا شیر پاستوریزه را در یک لوله آزمایش استریل در داربریزید. سپس یک میلی‌لیتر محلول تیوسیانات متیلن بلو را به آن اضافه کرده و مخلوط کنید. به عنوان محلول کنترل، در لوله آزمایش دیگری ۱۰ میلی‌لیتر شیر استریل ریخته و یک میلی‌لیتر محلول متیلن بلو را به خوبی با آن مخلوط کنید. لوله‌ها را در حمام آب ۳۵ تا ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده و هر ۵ دقیقه یک بار، آن‌ها را از نظر تغییر رنگ کنترل کنید. اگر پس از نیم ساعت، هیچ تغییر رنگی صورت نگرفت، هر یک ساعت یک بار آن‌ها را کنترل کنید. مقدار تقریبی باکتری‌ها را از روی جدول محاسبه نمایید.

کیفیت شیر	زمان لازم برای بی‌رنگ شدن متیلن بلو	تعداد تقریبی باکتری‌ها در یک میلی‌لیتر شیر
خوب	بیش از ۸ ساعت	کمتر از 5×10^5
نسبتاً خوب	۶ تا ۸ ساعت	10^6 تا 2×10^6
قابل قبول	۲ تا ۶ ساعت	4×10^6 تا 20×10^6
بد	کمتر از ۲ ساعت	بیش از 20×10^6

آزمایش تشخیص آنتی بیوتیک در شیر

مقدار بسیار کم از آنتی بیوتیکی که برای درمان ورم پستان گاو به کار می‌رود تا ۳ روز پس از آخرین مصرف در شیر گاو موجود است. در ضمن اگر به جیره غذایی حیوان آنتی بیوتیک اضافه شده باشد، شیر حاصله آلوده به آنتی بیوتیک خواهد بود. وجود آنتی بیوتیک در شیر دو عارضه زیر را موجب می‌شود

۱- آنتی بیوتیک از رشد باکتری‌های مفید که تولید اسید لاکتیک می‌کنند جلوگیری می‌کند. بنابراین، نمی‌توان مواد لبنی تخمیری از قبیل پنیر، ماست و ... از چنین شیری تهیه کرد.

۲- چون بعضی افراد به آنتی بیوتیک (مخصوصاً پنی سیلین) حتی به مقدار بسیار کم، حساسیت دارند، مصرف چنین شیری باعث بروز علائم حساسیت در پوست و دستگاه گوارش می‌شود.

روش تخمیر :

اساس آزمایش : همان طور که قبلاً اشاره شد وجود آنتی بیوتیک در شیر از رشد باکتری‌های لاکتیک در محصولات لبنی تخمیری جلوگیری می‌کند. بر همین اساس می‌توان به وجود یا عدم وجود آنتی بیوتیک‌ها در شیر پی برد.

روش آزمایش : شیر مورد آزمایش و یک شیر بدون آنتی بیوتیک شاهد را در دو لوله آزمایش به مدت ۱۵ دقیقه تا دمای ۹۰ درجه سانتی‌گراد حرارت دهید. سپس آن‌ها را سرد کرده و به دمای ۴۵ درجه سانتی‌گراد برسانید. هر دو نمونه را با ۲٪ مایه ماست مخلوط کرده و به خوبی به هم بزنید. نمونه‌ها را به مدت ۳ ساعت در اینکوباتور با دمای ۴۳ درجه سانتی‌گراد قرار دهید. پس از ۳ ساعت لوله‌ها را از اینکوباتور خارج کرده و به مدت یک ساعت در یخچال با دمای ۴ درجه سانتی‌گراد قرار دهید. ویسکوزیته ماست تولید شده در هر دو لوله را می‌توان با رها کردن دو سنگ جوش و مقایسه سرعت پایین آمدن آن‌ها در لوله‌ها تعیین کرد.

در صورتی که شیر مورد آزمایش حاوی آنتی بیوتیک باشد، ماست به وجود آمده دارای بافتی ضعیف بوده و سنگ جوش به سرعت به ته لوله می‌رسد. در این آزمایش باید دقت شود که دو لوله (شاهد و نمونه) در شرایط یکسان باشند.

استفاده از کیت‌ها و شناساگرها:

تواین سنسور (Twinsensor) یک آزمایش سریع است که هم‌زمان به شما اجازه تشخیص حضور مولکول‌های بتا لاکتام (β -lactam) و تتراسایکلین را می‌دهد. تواین سنسور یک آزمون مقرون به صرفه شامل ۲ گیرنده می‌باشد. جزء اول شامل یک ظرف کوچک (microwell) حاوی مقادیر مشخصی از گیرنده‌ها و آنتی‌بادی می‌باشد و دومین جزء نوارهایی هستند که از یکسری غشاها در محل‌هایی که خطوط جذب وجود دارند ساخته شده‌اند. خط کنترل که به رنگ قرمز روی نوارهای استریپ چاپ شده است در یک آزمایش معتبر همیشه قابل مشاهده است و دو خط دیگر خطوط مخصوص آزمایش هستند که در دو طرف خط کنترل قرار دارند. خط مربوط به آنتی‌بیوتیک‌های بتالاکتام (پنی‌سیلین‌ها و سفالوسپورین‌ها) زیر خط کنترل و خط مربوط به تتراسایکلین‌ها بالای خط کنترل قرار دارد. هنگامی که واکنشگر داخل ظرف کوچک در نمونه شیر به حالت تعلیق در می‌آید هر دو گیرنده می‌توانند به آنالیت‌های خود، اگر در شیر موجود باشند، متصل شوند. پس از آن هنگامی که نوار استریپ در شیر قرار داده می‌شود، شیر جذب نوار می‌شود و از نواحی واکنش عبور می‌کنند. هنگامی که نمونه فاقد آنتی‌بیوتیک باشد، رنگ در خطوط واکنش گسترش می‌یابد که نشان دهنده فقدان آنالیت هدف در نمونه شیر می‌باشد. برعکس، حضور آنتی‌بیوتیک در نمونه باعث ایجاد رنگ روی خطوط واکنش نمی‌شود.

روش آزمایش: ۲۰۰ میکرولیتر از شیر را به یک ظرف کوچک واکنش اضافه کنید و کاملاً مخلوط کنید. ظرف را ۳ دقیقه در ۴۰ درجه سانتی‌گراد گرمخانه گذاری کنید. یک نوار باریک را در هر ظرف کوچک قرار دهید. گرمخانه گذاری را ۳ دقیقه در ۴۰ درجه سانتی‌گراد ادامه دهید. سپس ایجاد رنگ روی نوار باریک را مقایسه بررسی کنید.

اندازه گیری چربی شیر و ماست به روش ژربر

اهمیت اندازه گیری چربی :

۱- تطبیق میزان چربی با استانداردهای تعیین شده

۲- کشف تقلبات شیر

۳- تعیین قیمت شیر خریداری شده از دامداری ها

۴- محاسبه مقدار کره و خامه که از شیر به دست می آید.

۵- تعیین بهترین گاو برای اصلاح نژاد گاوهای شیری بر اساس مقدار چربی آنها.

اصول روش اندازه گیری : متداول ترین روش در ایران و کشورهای اروپائی روش ژربر است (Gerber) که در سال ۱۹۸۲ توسط نیکولا ژربر سوئسی ابداع گردید. اساس آزمایش پاره کردن غشا پروتئینی گلبول های چربی شیر توسط اسید سولفوریک غلیظ و جدا کردن چربی با استفاده از نیروی گریز از مرکز می باشد.

در این آزمایش برای پیشگیری از تشکیل ذرات ذغالی و همچنین تسریع عمل اسید از الکل ایزوآمیلیک استفاده می شود.

وسایل و مواد شیمیایی لازم

۱- اسید سولفوریک ۹۰ تا ۹۱٪

۲- الکل ایزو آمیلیک (وزن مخصوص ۰/۸۱ ت ۰/۸۱۸)

۳- بوتیرومتر ژربر مخصوص شیر : بوتیرومتر از یک مخزن استوانه ای، یک ستون مدرج و یک حباب تشکیل شده است. ستون مدرج معمولاً، بر حسب در صد، از صفر تا ۸ درجه بندی شده است.

۴- پیپت ۱۱ میلی لیتری مخصوص شیر.

۵- پیپت ۱۰ میلی لیتری حباب دار مخصوص اسید سولفوریک.

۶- پیپت یک میلی لیتری حباب دار مخصوص الکل آمیلیک.

۷- سانتریفوژ ژربر با سرعت متوسط ۱۰۰۰ - ۱۲۰۰ دور در دقیقه.

۸- حمام آب گرم: دمای آب باید روی ۶۵ - ۷۰ درجه تنظیم شود.

روش آزمایش

۱- ابتدا دمای نمونه‌ها را به ۲۰ درجه سانتی‌گراد برسانید. سپس بوتیرومتر را در جای مخصوص طوری قرار دهید که حباب آن به طرف پایین باشد.

۲- ده میلی‌لیتر اسید سولفوریک را طوری در بوتیرومتر بریزید که قسمت بالای دستگاه به اسید آغشته نشود.

۳- با یک پیپت ۱۱ میلی‌لیتری، ۱۱ میلی لیتر شیر را به آهستگی در بوتیرومتر بریزید. شیر را از کنار دیوار چربی سنج طوری بریزید که حتی الامکان از واکنش اسید با شیر جلوگیری شود.

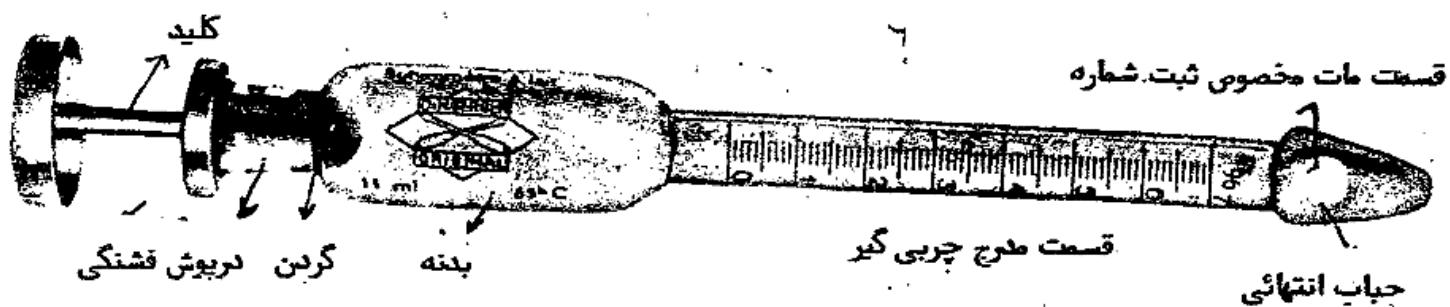
۴- یک میلی‌لیتر الکل آمیلیک به بوتیرومتر بیافزایید.

۵- در مخصوص بوتیرومتر خیلی محکم در جای خود قرار داده و محتویات آن را به آرامی مخلوط کنید تا پروتئین شیر کاملاً حل شود.

۶- بوتیرومتر را طوری در سانتریفوژ مخصوص این کار قرار دهید که در آن به طرف پایین و حباب آن به طرف مرکز قرار گیرد آنگاه به مدت پنج دقیقه سانتریفوژ کنید.

۷- بوتیرومتر را خارج کرده و به مدت پنج دقیقه در حمام آب ۶۵ درجه سانتی‌گراد قرار دهید.

۸- درصد چربی شیر را از روی ستون مدرج بوتیرومتر بخوانید. با حرکت دادن در بوسیله میخ مخصوص، می توان ستون چربی را طوری جابجا کرد که عمل خواندن آسان تر شود. هنگام خواندن ستون چربی باید طلایی روشن و بدون ذرات معلق باشد.

شکل ۱- چربی سنج ، درپوش فشنگی - کلید

اندازه گیری پروتئین شیر:

مقدار پروتئین در شیر عاملی مهم در پنیر سازی و تعیین قیمت شیر است. در کارخانه های پنیر سازی، شیر بر اساس مقدار پروتئین موجود در آن قیمت گذاری می شود. روش معمول برای اندازه گیری پروتئین روش کلدال می باشد که روشی پیچیده است و نیازمند به زمان زیاد می باشد. تیتراسیون فرمل و جذب رنگ از روش های اندازه گیری پروتئین می باشند.

بعضی از رنگ ها می توانند گروه های قطبی پروتئین های دارای بار الکتریکی مخالف را جذب کنند. پروتئین های شیر به عنوان کاتیون، عمل کرده و اگر ماده رنگی حاوی بار الکتریکی منفی را وارد شیر کنیم، با پروتئین شیر تشکیل کمپلکس غیر محلول می دهد که می توان از طریق سانتریفوژ با صافی می توان آن را از محیط خارج کرد و غلظت رنگ باقیمانده را که جذب مولکول های پروتئین نشده را با اندازه گیری دانسیته اپتیک محلول تعیین کرد. متداول ترین رنگ های مورد استفاده عبارت اند از : آمیدوبلاک، اورنج و اسید اورنج ۱۲ .

اساس روش تیتراسیون فرمل: اسیدهای آمینه شیر به علت وجود عوامل NH_2 و COOH از نظر فعل و انفعالات اسیدی بسیار ضعیف می باشند. بنابراین اگر به آن فرمالین اضافه شود عامل NH_2 اسید آمینه تبدیل به $\text{N}=\text{CH}_2$ (متیلن ایمینو = Methylenimino) می گردد. بنابراین هرگاه بر روی شیر خنثی شده فرمالین اضافه گردد به مقدار اسید آمینه، اسید آزاد که متناسب با پروتئین شیر است تشکیل می گردد.

روش آزمایش : به ده میلی لیتر از شیر نمونه، ۱۰ میلی لیتر آب مقطر عاری از CO_2 و ۵ قطره معرف فنل فتالین الکی ۰.۵٪ اضافه کنید و با یک بورت قطره قطره محلول سود ۰/۱ نرمال را اضافه کرده تا اولین قطره که رنگ صورتی کم رنگ پدیدار شود. سپس دو میلی لیتر فرمالین به مخلوط افزوده، کاملاً مخلوط کرده و بگذارید به مدت چند دقیقه بماند. اسید نهایی تولید شده را با هیدروکسید سدیم ۰/۱ نرمال تیترا کنید تا رنگ صورتی کم رنگ اولیه ظاهر شود (a میلی لیتر)

برای انجام آزمایش شاهد، ۲ میلی لیتر فرمالین را به ۱۰ میلی لیتر آب اضافه کرده و با هیدروکسید سدیم ۰/۱ نرمال تیترا کنید (b میلی لیتر)

$$\text{درصد پروتئین شیر} = 1/95 (a-b)$$

اندازه گیری سینرزیس یا میزان آب اندازی ماست :

طبق تعریف سازمان بهداشت جهانی، ماست شیر منعقد شده‌ای است که در نتیجه تخمیر لاکتوباسیلوس دلبروکی زیرگونه بولگاریکوس و استرپتوکوکوس ترموفیلوس از شیر بدست می‌آید که می‌توان به دلخواه به آن شیر خشک کامل یا شیر خشک بدون چربی، خامه، پودر آب پنیر و ... افزود این دو میکروارگانیسم در محصول نهایی باید به صورت زنده، فعال و به مقدار قابل قبول وجود داشته باشند.

مراحل تولید :

شیر مورد استفاده در تولید ماست پس از دریافت باید صاف شود (توسط صافی و دستگاه کلاریفایر).

استاندارد کردن شیر (تنظیم نسبت چربی و مواد خشک بدون چربی) : در تنظیم نسبت چربی و مواد خشک بدون چربی شیر از چربی شیر، شیر خشک و سایر فرآورده‌های مشتق از شیر و یا تغلیظ به وسیله تبخیر تحت خلا، حرارت دهی و اولترا فیلتراسیون استفاده می‌شود. این عملیات موجب بهبود قوام و بافت فرآورده می‌گردد. معمولاً افزایش ماده خشک بدون چربی (SNF: Solid Not Fat) از حد استاندارد ۹ به ۱۲ تا ۱۳ درصد در محصول نهایی انجام می‌شود.

سالم سازی حرارتی شیر: شدیدتر از شیر می‌باشد و معمولاً در دمای ۸۵ تا ۹۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۰ تا ۲۰ دقیقه انجام می‌شود.

سرد کردن تا دمای گرمخانه گذاری: پس از فرآیند حرارتی شیر باید تا دمای ۴۰ تا ۴۵ درجه سانتی‌گراد خنک شود. دمای مناسب در هنگام افزودن مایه بسیار مهم است. مایه زنی در دمای بالا باعث ترش شدن ماست و افزایش سرعت انعقاد شده و دمای پایین مایه زنی منجر به طولانی شدن زمان انعقاد، شیرین شدن و کاهش عطر و طعم ماست می‌گردد.

مایه زنی : یکی از مراحل اساسی فرآیند تولید ماست در واحدهای صنعتی، تلقیح شیر با کشت استارترهایی است که در آن لاکتو باسیلوس دلبروکی زیرگونه بولگاریکوس و استرپتوکوکوس ترموفیلوس باکتری‌های غالب هستند، به طوری که میزان و نسبت این دو باکتری تاثیر زیادی بر روی کیفیت ماست تولید شده دارد. لذا استفاده از استارترهای مناسب سبب تولید ماست با عطر، طعم و بافت مناسب می‌شود.

سرد کردن : پس از اینکه لخته به اسیدیته مناسب (۰/۶ تا ۰/۸ درصد اسید لاکتیک) رسید، عمل سرد کردن باید به منظور کنترل فعالیت متابولیکی مایه ماست انجام شود. در این مرحله دمای ماست باید به کمتر از ۱۰ درجه (ترجیها ۲ تا ۵ درجه سانتی گراد) رسانیده شود.

اندازه گیری سینرزیس یا میزان آب اندازی ماست : درپروسه تولیدماست، تیمارحرارتی یکی از مهم ترین عوامل کلاسیک تاثیرگذار برخصوصیات بافتی ماست می باشد. حرارت دهی بالای شیر (دمای بالاتر از ۷۰ درجه سانتی گراد) موجب باز شدن ساختار کروی پروتئینهای آب پنیر و اجتماع یافتن آنها می شود . برخی از این پروتئینهای آب پنیر دناتوره با میسل های کازئین درگیر می شوند و همانند زوایدی بر سطح میسل ها مشاهده می شوند. اتصال پروتئین های سرمی به میسل ها موجب افزایش قطر آنها شده و از طرفی ظرفیت اتصال به آب آنها را افزایش می دهد. افزایش آب متصل به کازئین ها موجب کاهش آب در فاز پیوسته شده و ویسکوزیته لخته افزایش می یابد . درصد مواد جامد کل شیر هم اگر افزایش یابد، موجب افزایش سختی لخته می گردد و این افزایش مقاومت در برابر تغییر شکل، می تواند به مقادیر بالاتر پروتئین نسبت داده شود که موجب افزایش در میزان آب باند شده گردیده و لخته ای قویتر را بوجود می آورد. مایه کشت های مختلف نیز می توانند از طرق مختلف از جمله توانایی در تولید پلی ساکاریدهای خارج سلولی (EPS : exopolysaccharides) و یا تفاوت در EPS تولیدی آنها موجب بروز تفاوت در ویسکوزیته محصول گردند . افزودن هیدروکلونیدها هم معمولاً یک قوام یکنواخت به محصول می دهند و از دو فازی شدن محصول ممانعت کرده و یا حداقل آن را به تاخیر می اندازند.

برای اندازه گیری سینرزیس به عنوان یکی از فاکتورهای مهم فیزیکی در تولید ماست از سانتریفیوژ استفاده می شود. در هر یک از فالكون های سانتریفوژ حدود ۱۵ گرم نمونه به دقت توزین شده و بعداز بستن درب، در سانتریفوژ با دور ۳۵۰۰ دور در دقیقه به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد در سانتریفوژ یخچال دار سانتریفوژ شوند. سپس فالكون ها را خارج و مایع رویی (supernatants) را تخلیه کرده و مجدداً فالكونها وزن شوند. از فرمول زیر برای محاسبه میزان سینرزیس استفاده می شود که مقدار سینرزیس بر حسب درصد آب جدا شده گزارش می نماید.

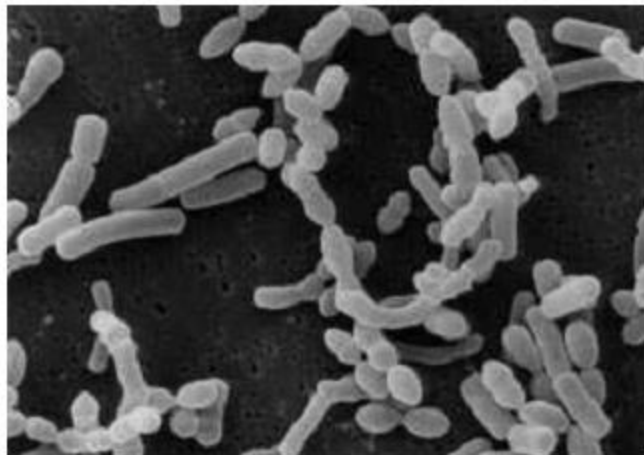
$$\text{وزن اولیه نمونه} - \text{وزن نمونه بعد از خالی کردن مایع رویی} = \frac{\text{آب خارج شده (gr)}}{100\text{gr}}$$

مشاهده باکتری‌های ماست :

لاکتوباسیلوس دلبروکی زیرگونه بولگاریکوس : میکروارگانیزم‌های گرمادوستی هستند که در زیر میکروسکوپ معمولاً به اشکال میله‌ای کوتاه گاهی اوقات در فرم‌های بلندتر نیز دیده می‌شوند.

استرپتوکوکوس ترموفیلوس : میکروارگانیزم‌های گرمادوستی هستند که در زیر میکروسکوپ به صورت یاخته‌های کروی و یا بیضی شکلی آرایش دیپلوکوسی یا زنجیره‌ای بلند می‌باشند.

برای مشاهده باکتری‌های ماست ابتدا ۲ تا ۳ لوپ از نمونه را روی لام گسترش می‌دهیم و می‌گذاریم در دمای محیط خشک شود. بعد با حرکت دادن لام روی شعله، نمونه را تثبیت می‌کنیم. برای رنگ‌آمیزی از رنگ متیلن بلو مقداری روی نمونه ریخته می‌گذاریم خشک شود. سپس نمونه را زیر میکروسکوپ با بزرگنمایی مناسب مشاهده می‌کنیم.

عوامل مؤثر بر لخته شدن شیر:

عواملی که بر روی لخته شدن شیر تاثیر می‌گذارند و خواص مختلفی به آن می‌دهند در پنیر سازی بسیار مهم هستند. از جمله این عوامل می‌توان نوع آنزیم، قدرت آنزیم، غلظت سوبسترا، pH، درجه حرارت، میزان کلسیم، میزان فسفات کلسیم، پراکندگی و اندازه میسل‌ها، نوع کازئین، حضور اسیدهای چرب و ... را نام برد.

آنزیم‌های زیادی برای انعقاد آنزیمی وجود دارد که دارای منشا مختلفی هستند (گیاهی، حیوانی، میکروبی و آنزیم‌هایی که از طریق بیوتکنولوژی و مهندسی ژنتیک به دست می‌آیند).

رنین یک پپتیداز اسیدی است که pH بهینه برای فعالیت آن ۵/۵ می‌باشد، در pH= 7.5 فعالیت آن متوقف می‌شود و در pH= 8 دناتوره می‌شود. و درجه حرارت بهینه برای آنزیم زنی ۲۸ تا ۳۴ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. درجه حرارت بر روی ظرفیت نگه‌داری آب، اسیدیته و سینرزیس آب پنیر از دلمه تاثیر می‌گذارد.

منظور از غلظت سوبسترا بیشتر غلظت کازئین و در درجه دوم املاح بخصوص کلسیم است. اعتقاد بر این است که در استاندارد کردن پروتئین شیر در دامنه غلظت ۳/۵ تا ۲۰ درصد زمان انعقاد به صورت لگاریتمی تغییر می‌کند. بنابراین می‌توانیم از طریق غلظت سوبسترا و میزان آنزیم روی زمان انعقاد تاثیر بگذاریم.

تغییرات جزئی در میزان کلسیم بر روی زمان انعقاد تاثیر می‌گذارد. هرچه میزان فسفات کلسیم کلوئیدی بیشتر باشد زمان انعقاد کمتر می‌شود البته این مورد در صورتی رخ می‌دهد که بالا رفتن فسفات کلسیم کلوئیدی به ضرر میزان کلسیم یونیزه نباشد.

حرارت دادن شیر باعث تغییر سیستم‌های نمکی شیر می‌شود. فسفات کلسیم بر خلاف اکثر نمک‌های دیگر حلالیت کمتری در درجه حلالیت‌های بالا دارد. در اثر حرارت، کلسیم از سیترات کلسیم کلوئیدی جدا شده و متعاقب آن به صورت فسفات کلسیم کلوئیدی رسوب می‌نماید.

در این آزمایش تاثیر حرارت و مقدار کلسیم را مورد مطالعه قرار می‌دهیم. توجه کنید که روش آزمایشگاهی بطور کامل و دقیق اجرا شود زیرا کمترین اشتباه و یا تغییر در روش باعث خطا در نتایج خواهد شد.

اثر نمک کلرور کلسیم و حرارت و آنزیم لخته کننده : در ۸ بشر ۲۵۰ میلی لیتری دقیقاً ۲۰۰ میلی لیتر شیر کم چرب بریزید. بشرهای شماره ۱ و ۲ را در دمای اطاق نگه دارید. بشرهای ۳ و ۴ را به مدت ۳۰ دقیقه در حرارت ۶۳ درجه سانتی‌گراد قرار دهید. بشرهای ۵ و ۶ را به مدت ۵ دقیقه در حرارت ۷۵ درجه سانتی‌گراد قرار دهید و بالاخره بشرهای ۷ و ۸ را به مدت ۲ دقیقه بجوشانید. این اعمال حرارتی باید در حمام آب گرم انجام شوند. پس از اعمال حرارتی همه نمونه‌ها را به حرارت ۳۵ درجه سانتی‌گراد برسانید و در بشرهای ۲، ۴، ۶ و ۸ مقدار ۰/۰۸ گرم نمک کلرور کلسیم اضافه کنید. بدین ترتیب که ابتدا آن را در ۵ میلی لیتر آب مقطر حل کرده و به شیر اضافه و خوب مخلوط کنید. پس از آن به نمونه‌های شیر آنزیم اضافه کنید به این صورت که ابتدا بر اساس قدرت آنزیم مقدار لازم برای ۲۰۰ میلی لیتر شیر را حساب کرده، آن را در مقدار بسیار کمی آب ولرم حل کرده و به نمونه‌های شیر آنزیم اضافه کنید. سپس نیم دقیقه مخلوط را بهم بزنید و بعد در دمای ۳۵ درجه سانتی‌گراد نگه‌داری نمایید. سرعت و کیفیت تشکیل لخته‌ها را در عرض ۶۰ دقیقه ارزیابی کنید.